

Lukács evangéliuma – 11.

A Miatyánk.

¹Történt egyszer, hogy valahol éppen imádkozott. Amikor befejezte, egyik tanítványa kérte: „Uram, taníts meg minket imádkozni, mint ahogy János is megtanította tanítványait.” ²Erre így szólt hozzájuk: „Amikor imádkoztok, ezt mondjátok: Atyánk! Szenteltesd meg a neved. Jöjjön el az országod. ³Add meg a szükséges kenyerünket mindennap. ⁴Bocsásd meg a bűneinket, amint mi is megbocsátunk minden ellenünk vétőnek. És ne vigy minket kísértésbe.”

Az alkalmatlankodó barát.

⁵Aztán így folytatta: „Mondjuk, hogy valamelyiketeknek van egy barátja, és az éjféلكor bekopog hozzá ezekkel a szavakkal: Barátom, adj kölcsön nekem három kenyeret, ⁶útról érkezett egy barátom, s nincs mit enni adnom neki. ⁷De az kiszól: Ne zavarj! Az ajtó már be van zárva, én is, gyermekeim is ágyban vagyunk. Nem tudok fölkelni és adni neked. ⁸Mondom nektek: Ha azért, mert barátja, nem kel fel, hogy adjon neki; amiatt, hogy nem tágít, mégis fölkel és ad neki annyit, amennyire szüksége van.

A kitartó ima.

⁹Azt mondom azért nektek: kérjetek és kaptok, keressetek és találtok, zörgessetek és ajtót nyitnak nektek. ¹⁰Mert mindenki, aki kér, kap, aki keres, talál és aki zörget, annak ajtót nyitnak. ¹¹Közületek melyik apa ad a fiának követ, amikor az kenyeret kér? Vagy ha halat, akkor hal helyett tán kígyót ad neki? ¹²Vagy ha tojást kér, akkor talán skorpiót ad neki? ¹³Ha tehát ti, bár gonoszak vagytok, tudtok jót adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább adja mennyei Atyátok a Szentlelket azoknak, akik kérik tőle.”

A Beelzebul-vád.

¹⁴Egy alkalommal kiűzött egy néma ördögöt. Amikor az ördög kiment, a néma megszólalt. A nép elcsodálkozott. ¹⁵De néhányan így vélekedtek: „Beelzebullal, az ördögök fejedelmével űzi ki az ördögöket.” ¹⁶Mások próbára akarták tenni, ezért égi jelt követeltek tőle. ¹⁷De ő átlátott

rajtuk, azért ezt mondta nekik: „Minden önmagával meghasonlott ország elpusztul, és ház házra omlik. ¹⁸Ha tehát a sátán meghasonlott volna magával, hogy állhatna fenn az országa? Azt mondjátok, hogy Beelzebul segítségével űzöm ki az ördögöket. ¹⁹Ám, ha én Beelzebul segítségével űzöm ki az ördögöket, a fiaitok kinek a segítségével űzik ki őket? Ezért ők lesznek bírítók. ²⁰De ha én az Isten ujjával űzöm ki az ördögöket, akkor már közel van hozzátok az Isten országa. ²¹Amikor az erős ember fegyveresen őrzi házát, biztonságban van vagyona. ²²De ha egy erősebb megtámadja és legyőzi, akkor elveszi fegyverét, amiben bízott, és a zsákmányt szétosztja. ²³Aki nincs velem, az ellenem van, és aki nem gyűjt velem, az szétszór. ²⁴Amikor a tisztátalan lélek kimegy az emberből, sivár helyeken bolyong, s nyugalmat keres. Ha nem talál, azt mondja: Visszatérek elhagyott házamba. – ²⁵Amikor megérkezik, kisöpörve, feldíszítve találja. ²⁶Tüstént elsiet és hív még hét más, nálánál gonoszabb lelket. Behatolnak, és ott élnek. Ennek az embernek az állapota rosszabb lesz, mint előbb volt.”

Jézus anyjának dicsérete.

²⁷Még beszélt, amikor egy asszony a tömegből felkiáltott: „Boldog a méh, amely kihordott, és az emlő, amelyet szoptál!” ²⁸De ő ezt mondta: „Hát még azok milyen boldogok, akik hallgatják az Isten szavát, és meg is tartják!”

Jónás próféta jele.

²⁹Amikor a nép köréje sereglett, elkezdett beszélni: „Ez a nemzedék gonosz nemzedék. Jelt kíván, de nem kap más jelet, mint Jónás próféta jelét. ³⁰Mert ahogy Jónás jel volt a niniveieknek, úgy lesz jel az Emberfia is e nemzedéknek. ³¹Dél királynője feltámad majd az ítéletkor e nemzedék tagjaival együtt, és elítéli őket. Mert eljött a föld széléről, hogy meghallgassa Salamon bölcsességét, s itt nagyobb van Salamonnál. ³²A ninivei férfiak feltámadnak majd az ítéletkor e nemzedékkal együtt, és elítélik, mert ők bűnbánatot tartottak Jónás szavára, s itt nagyobb van Jónásnál. ³³Senki sem gyújt világot, hogy eltakarja vagy a véka alá rejtse. Inkább a tartóra teszi, hogy aki csak belép, lássa világát. ³⁴A tested világa a szemed. Ha szemed ép, egész tested világos. De ha a szemed rossz, egész tested sötét. ³⁵Vigyázz hát, nehogy a sötétség legyen benned a világosság. ³⁶Ha tested csupa

világosság és nincs benne semmi sötétség, olyan világos lesz egészében, mintha a villám fénye világította volna meg.”

Jaj nektek, farizeusok!

³⁷Alighogy befejezte a beszédét, egy farizeus meghívta lakomára magához. El is ment, és asztalhoz ült. ³⁸Amikor a farizeus látta, hogy mielőtt evett, nem mosta meg a kezét, megütközött. ³⁹Az Úr azonban így szólt hozzá: „Ti farizeusok, a pohár és a tál külsejét tisztogatjátok, de belül tele vagytok kapzsisággal és gonoszsággal. ⁴⁰Balgák! Nem az alkotta a külsőt is, aki a belsőt alkotta? ⁴¹Adjátok oda inkább, ami benne van, a rászorulóknak, és akkor tiszták lesztek egészen. ⁴²De jaj nektek, farizeusok, mert tizedet adtok a mentából, rutából és az összes kerti veteményből, de semmibe veszitek az igazságot és az Isten szeretetét. Ezt meg kell tenni, azt nem szabad elhagyni. ⁴³Jaj nektek, farizeusok! Szeretitek a főhelyeket a zsinagógában és a köszöntéseket a piacon. ⁴⁴Jaj nektek, mert olyanok vagytok, mint a rég beomlott sírok: az emberek fölöttük járnak s nem is sejtik.” ⁴⁵Erre egy törvénytudó méltatlankodni kezdett: „Mester, ha ilyeneket mondasz, minket is gyalázol.” ⁴⁶De ő így válaszolt: „Jaj nektek, törvénytudók, mert az emberekre elviselhetetlenül nehéz terheket raktok, de magatok egy ujjal sem mozdítjátok a terhet. ⁴⁷Jaj nektek, mert síremlékeket emeltek a prófétáknak, noha atyáitok megölték őket. ⁴⁸Tanúsítjátok, hogy helyeslitek atyáitok tetteit, mert megölték őket, ti meg síremléket emeltek nekik. ⁴⁹Azért mondja az Isten bölcsessége: Prófétákat és apostolokat küldök nekik, de közülük némelyeket megölnek, másokat pedig üldöznek. – ⁵⁰E nemzedéknek számot kell majd adnia minden próféta véréből, amelyet a világ kezdetétől, ⁵¹Ábel véréből egészen az oltár és a templom között megölt Zakariás véreig kiontottak. Igenis, mondom nektek, számot kell adnia ennek a nemzedéknek. ⁵²Jaj nektek, törvénytudók! Elvettétek a tudás kulcsát, de magatok nem mentek be, akik meg bemennének, azokat akadályozzátok.” ⁵³Amikor kiment onnan, az írástudók és farizeusok nagy felháborodásukban különféle kérdéseket intéztek hozzá, és össze-vissza faggatták. ⁵⁴Közben alattomban figyelték, hogy ellessenek valamit, aminek alapján vádat emelhetnek ellene.